

VIU LA BOHÈME Giacomo Puccini
L'ÒPERA!

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 10 de març | 17.30 h

Enregistrat el 2022 a la Royal Opera House de Londres

Durada 125 minuts

EQUIP CREATIU

Director
Richard Jones

Dissenyador
Stewart Laing

Il·luminació
Mimi Jordan Sherin

Directora escènica
Sarah Fahie

Royal Opera Chorus
Orchestra of the
Royal Opera House

REPARTIMENT

Marcello
Andrey Zhilikhovsky

Schaunard
Ross Ramgobin

Parpignol
Andrew Macnair

Oficial d'aduanes
John Morrissey

Rodolfo
Juan Diego Flórez

Benoît
Jeremy White

Musetta
Danielle De Niese

Sergent
Thomas Barnard

Colline
Michael Mofidian

Mimi
Ailyn Pérez

Alcindoro
Wyn Pencarreg

PRESENTACIÓ

La vie de Bohème. *Scènes de la bohème*, del francès Henry Murger, serà la peça literària des d'on Giacomo Puccini farà una de les seves òperes més rodones. I és que encara que moltíssimes òperes havien parlat ja de París, cap no ho havia fet dels seus barris més humils com Montmartre o el Barri Llatí, tenint a més a més com a protagonistes a uns més que pobres artistes que comparteixen unes gèlides golfes a la ciutat de l'amor.

Serà a Torino, l'1 de febrer de 1896, quan veurà la llum aquesta gran òpera, que tanmateix no aconseguiria el favor del públic fins ben entrat el segle XX. Després vindrien altres dos títols que també han passat a l'imaginari de tothom, ens agradi la música o no, com són *Tosca* (1900) i *Madama Butterfly* (1904). Puccini sempre havia estat fascinat pels temes exòtics, però també pels personatges que defugien dels clixés socials. Fins i tot hi ha dins l'obra una flaire autobiogràfica, ja que de jove havia renunciat a llocs de treball importants per tal de continuar la seva carrera com a compositor, fent que els diners mai no arribessin a final de mes.

El libretto del tàndem guanyador Ilica/Giacosa fa una filigrana aconseguint que els quatre actes passin com una exhalació davant nostre i que ens identifiquem de seguida amb els personatges. Per accentuar l'emotivitat i donar informació en temps real al públic, Puccini utilitza els *leitmotifs* que Wagner havia introduït uns anys abans. Cada personatge té la seva idea o motiu musical propi, per exemple: sabem de Musseta perquè escoltem les notes del seu Vals, sabem de Mimí quan escoltem la melodia de "Sì, mi chiamano Mimí" o escoltem la música de la clau o del seu barret. Un recurs el del *leitmotiv* (motiu guia en alemany) que aprofitarien i molt els compositors de cinema com John Williams.

Les veus són tractades de forma magnífica, amb gran varietat de timbres o colors musicals. Així, tenim una soprano amb greus generosos com Mimí i una altra (Musetta) amb un timbre més metàl·lic. Per l'altra banda tenim un tenor líric pel paper de Rodolfo i baix i barítons pels seus amics.

Enmig d'estètiques tan diferents com el Naturalisme, el Simbolisme i el Verisme, la *Bohème* és un títol que encara que no verista sí que conté trets diferencials d'aquest corrent com són la tria de personatges de classe humil i els temes familiars o quotidians. Faltaria, però, la denúncia i/o crítica social que no trobem a l'òpera de Puccini i sí en obres de Mascagni o Leoncavallo.

Giacomo Puccini (1858-1824) ens portarà de la mà al segle XX i és *La Bohème* una fantàstica porta d'entrada al seu món, ple de melodies inigualables, trames ben dissenyades i un so orquestral més propi del cinema que no pas l'òpera que es feia al segle XIX. La seducció feta música.

Un trosset de París al Covent Garden

L'octubre del passat 2022 s'estrenava a la Royal Opera House de Londres aquest muntatge de la famosa òpera de Puccini. La producció, a càrrec de Richard Jones, presenta una acurada ambientació, en la qual els mítics apartaments bohemis on viuen els protagonistes contrasten intensament amb les enlluernadores arcades del París del segle XIX.

Per la seva banda, la direcció musical recau en Kevin John Edusei, en el que és el seu debut en el Covent Garden. A les seves ordres, un repartiment internacional de primeríssim ordre, encapçalat per la superestrella internacional Juan Diego Flórez. L'aclamat tenor peruà fa gala de la seva privilegiada veu interpretant el paper del poeta Rodolfo. La seva estimada sobre l'escenari està interpretada per la soprano nord-americana Ailyn Pérez, que dona vida a una commovedora i vocalment esplèndida Mimí. La química entre tots dos salta a la vista, emocionant fins a la llàgrima al públic i donant testimoni de que la passió, l'amistat i el drama que emanen de *La Bohème* perdura en els nostres dies.

LA BOHÈME

ACTE I

Unes golfes al Barri Llatí de París; Nit de Nadal. Rodolfo i Marcello es queixen del fred. Marcello suggereix fer servir una cadira per alimentar l'estufa, però Rodolfo ofereix el manuscrit de l'obra que està escrivint. Arriba Colline i crema els actes restants de l'obra. Schaunard arriba amb fusta, menjar i vi, béns aconseguits després de fer un treball per un excèntric anglès. Els amics decideixen sortir a menjar, però són interromputs per Benoît, l'amo de les golfes on viuen, que ve a reclamar-los el lloguer. L'empatxen de vi i aquest gallardeja de la seva potència sexual. Els bohemis fingeixen escandalitzar-se de la seva immoralitat i el fan fora.

Marcello, Colline i Schaunard es dirigeixen al Café Momus; Rodolfo es queda enrere per enllestir un article que està escrivint. Truca a la porta una noia que demana foc per al seu llum d'oli, ja que gairebé no li queda potència per pujar les escales. Quan està a punt de marxar se li torna a apagar el llum i s'adona de que ha perdut la clau. El llum de Rodolfo també s'apaga i junts busquen la clau. Ell agafa la mà gelada de la jove i li parla de la seva vida com a poeta. Ella li diu el seu nom, Mimí, i descriu la seva senzilla vida com a brodadora. Schaunard, Colline i Marcello criden Rodolfo per a que s'afanyi. Mimí pregunta si pot acompanyar-los al Café Momus. Rodolfo suggereix que es quedin, però acaben marxant tots junts i cantant sobre el seu amor.

ACTE II

Barri Llatí. Rodolfo i Mimí s'obren pas entre la multitud pròpia de la Nit de Nadal. Rodolfo presenta Mimí als seus amics. Quan ella els ensenya el tocat que el jove poeta li ha comprat, Marcello manifesta el seu cinisme respecte la seva aventura amorosa. Just quan proposa un brindis apareix l'exnovia de Marcello, Musetta, acompanyada d'Alcindoro, el seu ric admirador. Visiblement alterada al ser ignorada per Marcello, Musetta comença a cantar per provocar-lo i seduir-lo. Es queixa de dolor en un peu i envia a Alcindoro a comprar

unes sabates noves. Arriba l'hora de pagar el comte però els bohemis ja s'han gastat tots els seus diners. Musetta el deixa al plat d'Alcindoro. Arriba una banda de música, i els bohemis marxen amb Musetta. Alcindoro torna i ha de pagar la factura de tots.

ACTE III

A l'altre costat de la Barrière d'Enfer. Els treballadors arriben a les portes de la ciutat. Des de l'interior d'una taberna se sent la veu de Musseta. Entra Mimí, malalta i queixosa d'una forta tos. Pregunta per Marcello. Aquest li diu que Musetta i ell ara viuen a l'hostal i que Rodolfo ha aparegut durant la nit. Mimí explica que la gelosia de Rodolfo està destrossant la seva relació i que vol deixar-la. Marcello li aconsella que se'n vagi, però ella decideix amagar-se.

Rodolfo surt de la taberna disposat a trencar la seva relació amb Mimí: els seus flirtejos l'han enfurismat. Més endavant revela el motiu real de la seva separació: ella està malalta i ell és massa pobre per poder ajudar-la, així que la condemnaria a una mort segura. Se sent plorar i tossir a Mimí; Rodolfo corre a trobar-la. Mimí s'acomiada del seu estimat i li demana que vagin a buscar les seves possessions. Ella li proposa que es quedi amb el seu tocat com a record del seu amor. Marcello i Musetta discuteixen i se separen. Rodolfo i Mimí decideixen posposar la seva separació fins que arribi la primavera.

ACTE IV

Les golfes, a la tardor. Marcello i Rodolfo es mofen de les seves examants: Rodolfo ha vist Musetta en un carruatge i Marcello a Mimí vestida com un reina. Fingeixen no enyorar-les, però admeten que sí. Schaunard i Colline els porten pa i arengades i els quatre mengen i beuen junts.

Entra Musetta, amb Mimí greument malalta: Musetta explica que l'ha trobada al carrer i que li ha suplicat que la porti amb Rodolfo. Mimí remunta i saluda als seus amics. Musetta demana a Marcello que vengui les seves arracades per a comprar medecines i pagar un metge. Colline corre a empenyorar el seu abric. Mimí, sola amb Rodolfo, li expressa el seu amor incondicional. Ell li mostra el tocat i rememoren la seva primera trobada. Els altres tornen amb les medecines i afirmen que el metge és a punt d'arribar. Mimí mor mentre li preparen la medecina. Colline arriba amb els diners de l'empenyorament però és massa tard.

PROPERAMENT

13/03
19 h

DESCOBRIM LA CLÀSSICA: LES PARTS D'UNA ÒPERA (II)

a càrrec de Marcel Gorgori
SALA D'ACTES

10/03
17.30 h

PROJECCIÓ CONCERT "JOHN WILLIAMS CELEBRATION"

AUDITORI